

67de Møde.

Onsdag den 29. Januar Kl. 13³⁰.

Formanden: Atter har Døden gjort sig Ærinde her i Folketinget. I Lørdags Morges døde vor Kollega *Otto Jensen* kun 43 Aar gammel. En haardnakket Hjertesygdom vandt Sejr over ham, efter at denne Lidelse i de senere Aar havde gjort hans Helbred stærkt vaklende.

I 1939 blev *Otto Jensen* valgt i Holbæk Amt som Repræsentant for Socialdemokratiet. Han fik saaledes kun i en forholdsvis kort Tid Lejlighed til at deltage i vort Arbejde her i Tinget. Men de Medlemmer, der fik Anledning til at komme *Otto Jensen* paa nærmere Hold, fik Sympati for denne intelligente og noble Kollega, hvis hele Færd gav Løfte om, at han under roligere og normale Forhold vilde være kommet til at betyde noget i Rigsdagsarbejdet, om han havde faaet Lov til at leve.

Blandt Gruppefæller og Venner var *Otto Jensen* saare afholdt, og det var med dybeste Vemod, man modtog Budskabet om hans Død.

Vor afdøde Kollega gav gennem sit Liv og sin Gerning det smukkeste Eksempel for sine Kammerater og Standsfæller. Tidligt følte han Trang til Oplysning, og han tilegnede sig ved egen Hjælp en saadan Dygtiggørelse og Modenhed, at han blev Lærer paa Roskilde Arbejderhøjskole, hvor han fik Lejlighed til at øve den bedste og smukkeste Indflydelse paa mange Elever. Han gjorde her en værdifuld Indsats i Oplysningsarbejdets Tjeneste.

Men *Otto Jensen* var ikke blot Kammeraternes Ven. Han lod sit Blik glide ud over det hele Samfund og fulgte aarvaagent med i Begivenhederne. Nu ved Aarskiftet skrev *Otto Jensen* i et Tidsskrift en Oversigtsartikel, som han sluttede med følgende Ord:

„Et nyt Aar er begyndt. Ingen ved, hvad det vil bringe af godt og ondt. Men eet *ved* vi og *vil* vi: At Danmark skal bestaa som fri og selvstændig Nation. Herom staar alle ærlige Danske samlede. Viljen til Samarbejde og Sammenhold besjæler alle, der føler Ansvar for Land og Folk; og inden for Arbejderbevægelsen er den saa stærk og levende som maaske aldrig før.“

Dette var vistnok *Otto Jensens* sidste offentlige Udtalelse. Vi tager vor Kollegas Ord som en smuk Afskedshilsen fra en Landsmand og Værkfælle, vi alle har Grund til at mindes med Taknemmelighed.

(Medlemmerne paahørte staaende Formandens Mindetale).

Formanden: I Skrivelse af 24. d. M. meddeler Justitsministeren, at han agter her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd. (Justits- og Politivæsenet).

Ved Folketingsmand *Jensen* (Horsebæk) er modtaget et Andragende fra fhv. Overbetjent i Kriminalpolitiet *Jens Peter Petersen*, Assens, om Forhøjelse af Pension. Andragendet vil blive henvist til Finansudvalget.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Justitsminister, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (*Harald Petersen*): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd. (Justits- og Politivæsenet).*

Lovforslaget drejer sig om en ret betydelig Udvidelse af Politiet. Som det allerede blev anført ved Fremsættelsen af Forslaget om den ved Lov Nr. 90 af 15. Marts 1939 gennemførte Udvidelse af Politistyrken med i alt 298 Mand, kunde den da foreslaaede Forøgelse af Politistyrken ikke anses for tilstrækkelig til Varetagelsen af de Opgaver, som den senere Tids Lovgivning havde paalagt Politiet. Det var imidlertid dengang Tanken, at den nødvendige Udvidelse skulde ske over en længere Aarrække. Krigens Udbrud i September 1939 og Landets Besættelse den 9. April medførte dog ogsaa paa dette Omraade en afgørende Ændring af Forholdene og nød-